

вѣчѣ само тамъ, дѣто є като мѣтио, какъ
долженъ, долженъ. Влѣситѣ *) го нѣговѣратъ
тѣшо както мы нѣговѣрамы слово жъ, а насрѣша
тѣ нѣговѣратъ слово жъ, малко иѣшо по йестро
нли наѣ мнѣго дѣто є юдрианѣто на дѣмата;
какъ: житѣржта --- житѣржта. (Затѣ на
дѣто живѣшта вѣ Влѣшко Бѣлгаретѣ, га читѣтъ
Бѣлгарски, слово жъ имъ га види упорѣто, защо го
нѣговѣратъ иѣ както ги є наѣчила майка имъ, а
спорѣдъ Влѣшкѣатъ лѣзы). Иж сѣшитѣ Влѣши вѣ
зачалото на дѣмата нѣговѣратъ слово жъ, какъ
жи, както нѣ лѣхитѣ на ан: манжъ, мажъ; а ў
насъ иѣма нѣкаждѣ той глагол на ан нли же. Тѣ
еровски глаголѣ нли по добрѣ да речемъ Жиоески
мы нѣговѣрамы н до диесъ, иж само кога сж
серѣда дѣмата, както: долженъ, долженъ;
съмьрть, сжмѣрт н смѣрт. А какво вѣ старо
врѣме слово жъ вѣ сж имали глагол н на край дѣ-
митѣ, когато сж стояли, затѣ нѣкой не може
стѣда насрѣша, че на биѣ врѣме, ако не вѣхъ имъ
трѣбвали, инто ги вѣхъ писали както сегашинтѣ, инто
пака сж былѣ какъ разланка за родовѣтѣ нли значенїя-
та на имената, защо мы глѣдамы сѣшитъ дѣмѣ

*) Тѣ иматъ само три глаголи слова вѣ лѣзы-
кито ги на юнканѣ: же, ж н з.